

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

Pars Decima Sexta. De Traditis Bonis Svb Corbeiensi Abbe Drvtmaro Ab
Anno 1014 Vsqve Ad A. 1037.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

TRADITIONVM CORBEIENSIVM
PARS DECIMA SEXTA,

IN QVA
ENVMERANTVR
BONA TRADITA
SVB ABBATE
D R V T M A R O
AB ANNO 1014 VSQVE AD ANNVM 1037
REGNANTIBVS
ATQVE
IMPERANTIBVS
HEINRICO II
ET
CHVONRADO II.

TRAJANUS COZERIENSIS
АХЕР АМОД СКАЧ

О Я Д И Т У Д

ИМЕРЯНСТИЯ

П О Д

Л С ВАДЧЧ

РА

§. 468.

radidit uuerdeg III. mansos et I . . . in pykules-
sun (k).

§. 469.

Tradidit amulung II. maasos et IIII. mancipia . . . (l).

§. 470.

(k) Villa Pykulesun tribuitur ab abbe Corbeiensi Sarachone pago Hessi Saxonico. In- Dev villa
dicatur Peckelsen, oppidum in episcopatu Paderbornensi, ad iura hodie spectans pykule-
nobilium dominorum de Spigel, qui se nominant dominos de Spigel in Pe- sun in
ekelsheim. An Werdeg inter progenitores nobilium de Spigel referendus sit, pago
dispicerint alii.
Hessi Sa-
xonico.

(l) In Registro Sarachonis sequuntur haec verba: *In Bechi in pago Wessaga conti-* De villa
nentur CXX. iugera abbigo habet XX. iugera et persoluet XX modios auenç III. fili- Bechi in
liginis et II ouef redir habet XX iugera et persoluet tantum quantum abbigo gber- pago
ward habet XX. iugera et persoluet eadem que abbigo dedo XXX. habet iugera et Wessaga.
persoluet XXX. modios auenç III. filiginis II. ouef ibiedbarn XXX. habet iugera et
persoluet tantum quantum dedo et infuper utroq. corum VI. denarios. Cum ita-
que ordo Registri nostri postulet, vt statuamus, villam Bechi eandem fuisse,
qua in codice traditionum nostrarum legi non potuit, et in qua *Amulungus*
duos mansos et IV mancipia dedit, queritur porro, vbi villa Bechi fuerit sita?
Pronuntiamus, pagum Wessaga olim extitisse in comitatu Rauensbergico. Id
abbatia Sceldice demonstrat, qua ad annum 1019 erat in pago Wessaga et in comi-
tatu Friderici sita, teste diplomate caesaris Heinrici II. in N. Scharenii *Annal.*
Paderborn. T. I. p. 433. Designatur abbatia Schildshe, non procul ab oppido
Bilefeld in comitatu Rauensbergico olim sita. Ab hac abbatia iter circiter trium
horarum visitur locus Becke, in episcopatu Mindensi inter Lohne, Gohfeld,
Menninghusen, Lengern, Bunde et Hiddenhusen situs. Hanc locum Becke
nostram

Ab anno
1014 vi-
que 1037
regnante
Heinti- pe (m)
co II.

§. 470.

Tradiderunt duo fratres raginholdus et adalbirin in *sipelstor-*

§. 471.

nostram villam *Bebi* fuisse, censemus. Id si ita est, porro queritur, quinam ille fuerit *Amelungus*, qui in villa *Bebi* II mansos et IV mancipia donauit ecclesiae Corbeiensi. Videtur subesse comitis, de quo diximus, *Friderici* frater. Est enim diploma caesaris Chuonradi autographum, quod ari incisum dabimus in *Historia Corbeiensi*, in manibus nostris, in quo ad annum 1028 *Friderici* frater appellatur *Amelungus comes*. Hic *Fridericus* videtur fuisse anno 1019 comes fuisse in pago *Welsaga*. An vero *Amelungus* iste fuerit idem, quem supra diximus aduocatum summum ecclesiae *Paderbornensis*, praefacte quidem affirmare non audemus. Id si autem sic esset, et statueretur, *Amelungum* fuisse comitem in pago *Patherga*, et *Fridericum* in pago *Welsaga*, in originem comitum de *Rauenberg* ita incidisse videremur. A *Widekindi Magni* posteris descendisse *Rauenbergicos* comites, sane erit verisimillimum. Supra enim vidimus, *Widekindi Magni* posteros bona hereditaria possedisse, in pago *Welsaga*, eique contiguis *Thiatmelli* et *Patherga*, passim sita.

De villa
Sipelstor-
pe in
pago
Derlingi.

(m) Villam *Sipelstorpe* resert Saracho ad pagum *Derlingi*, memorans, in ea abbatiam nostram tres mansos possedisse. Pagus *Derlingi* erat in diocesi *Halberstadensi*, et in aliqua *Brunswicensis* ducatus parte situs. In toto autem illo traectu, in quo *Derlingicus* pagus olim extitit, nullus nunc vicus extat, cui villa nominis similitudo cum villa nostra intercedit. *Sipelstorpe* ergo villa fuit desolata. Cum autem olim, intra partem oppidi *Helmstedt* villa quedam extiterit, appellata *Sedorp*, a castro *Sommerschenburg* quondam vix vnam milliare sita, que iam anno 1199 intercedit, haec villa *Sipelstorpe* videtur huius esse loci. Eam probe discernendam esse a vico *Sedorp*, intra praefecturam ac comitatum *Schamburgicum* sita, censemus. Hic autem villa nostra *Sipelstorpe* situs persuadere nobis et nos adducere, potest, ut statuamus, *Raginboldum* atque *Adalbirinum* seu *Adelbertum* inter progenitores palatinorum *Sommerschenburgicorum*, qui eodem in traectu amplam possedere ditionem, esse referendos. Inde simul intelligitur, *Adalberinum* fuisse patrem *Friderici*, comitis palatini *Sommerschenburgici*, qui anno 1120 vitam cum morte commutauit. Hoc ita esse, adfirmavimus iam supra §. 188. Heic nihil addimus, nisi quod dicimus, hanc *Adalberinum* videri fuisse filium comitis palatini *Atbelberonis*, ac patrem *Friderici* palatini comitis. Huius *Friderici* comitis palatini patrem omnes appellant *Adelbertum*. Hic *Adelbertus* ante annum 977 vitam ingressus fuerit oportet. Eodem enim anno comes palatinus *Atbelbero* e vita discessit. Ponamus ergo, *Adelberinum* nostrum fuisse natum anno 970. Ita egisset ipse annum aetatis quinagesimum circa annum 1020, quo ille haec bona in *Sipelstorpe* tradidisse videtur. Iam porro ponamus, *Fridericum* filium *Adelbertini* in lucem vitalem prodidisse anno 1042. Id fieri potuit. *Odam* enim, sororem archiepiscopi *Hamburgensis* *Adelberti*, demum nupsisse *Adelberino*, regnante Heinrico IV. et quidem, ut volunt, eo tempore, quo summa rerum penes dictum archiepiscopum erat, e Pauli *Langii Chronicis* Citticensi, vt pote demum seculo XVI seripto, demonstrari non posse, credimus. *Fridericus* ille hac ratione anno 1120, quo exit e vita, annum aetatis egit LXXVIII. Comes ergo palatinus *Atbelbero* annus esse potuit comitis palatini *Friderici de Sommerschenburg*. Quid autem causa erat, videris e nobis querere, cur *Raginboldus* atque *Adelberinus* tres mansos in *Sipelstorpe* tradidere abbatii *Drutmaro* eiusque ecclesia? An *Raginboldus* atque *Adelberinus* consanguinei fuerunt abbatis *Drutmari*? Ita, respondeamus, videtur esse. Iam enim supra (§. 467) indicauimus, Annales Corbeienses MSptos, in Archiuo Corbeiensi exstantes, *Drutmarum* referre ad *Croppenstedensem* gentem. Recentiores id e verulitoribus chronicis deperditis haurire potuerunt. Fratrem germanum *Drutmari* abbatis fuisse *Heinricum*, patevit e documentis nostris litterariis, in *Historia Corbeiensi* producendis. Hunc Heinri-

§. 471.

Tradidit hogerus pro filio suo Xpōtero I familiam in *difileskuf* (n) et iugera LVIII. et II. iurnales.

et gubernante
Corbeiam
Drutmaro.

§. 472.

Heinricum fuisse illum, quem fratrem suum appellat Merseburgensis episcopus *Ditmarius*, perhibere vellemus, nisi auctoritas eiusdem *Ditmari* episcopi nobis obstat. Hac enim stante, *Drutmarus* noster ipsius episcopi *Ditmari* frater fuit. Illud *Ditmarius*, qui mentionem iniecit depositi abbatis *Walboni*, atque intrusi *Drutmaris*, certe factum silentio non rexisset. Fortassis iraque *Drutmarus* noster comitis *Esfici* filius, et frater *Esfici II.* comitis de *Ballenstede*, erat. Id indicare voluisse videntur Corbeienses nostri, dum *Drutmarum* suum appellantur *Croppenstedensem*. Si hoc concederis, statuendum est, *Raginboldum* atque *Adelberinum* fuisse agnatos Corbeiensis abbatis *Drutmaris*.

(n) *Difilesbus* villam exstissem in pago *Wikanauelde*, refert Saracho in Registro. Pro-De villa
babiliſſime ergo nullus intelligitur alijs vicus, niſi *Delliesen*, in præfectura Gre-*Difiles-*
ne in Brunswicensi ducatu ſitus. Ad quam familiam *Hogeruſ* eiusque filius huſ in
Christoferus ſpectarint, nondum liquet. Inter progenitores comitum *Wolden-*pago
bergensem referendos eſſe illos, probabili coniectura auguramus. *Christoferus* *Wikana-*
forlan eſt ille, cuius frater *Bennu* fuit, et cuius filii *Ditmarius* et *Bennu* anno
1062, nominantur a cæſare Heinrico IV. in litteris in *I. M. Heineccii Antiq.*
Goslařienſ. p. 69, reperiundis, in quibus cæſar, *Ditmarius* eiusque fratrem *Bennonem*, filios *Christophori*, prædium, quod fuerat dicti *Christophori* comitis eiusque fratri *Bennonir*, regii capellani, quodque ſitum erat in villa *Partunlep* in pago
pago
Nordwiringun in comitatu *Vionis* tradidisse perhibet altari, dicato dictoque
S. Petri, quod eſt in orientali plaga villa *Goslařiensis* in monte, qui dicitur mons
S. Petri. In hoc diplome fine dubio designatur villa *Partunlep* vicus *Barleip*
feu *Parleip* ad ſiluam *Thrimminia*, hodie dictam *Drömling* sub præfectura Cal-
vör in Wolferbuttelano Principatu. *Bennonem*, fratrem *Christophori*, et capel-
lanum Heinrici IV fuisse *Bennonem*, qui, teſte *Lamberto Schaffnaburgensi*, ex
Goslařiensi ecclesia ad *Misnensem* episcopatum tranſiit, predican, et, eundem
Bennonem ex illuſtri *Woldenbergenſium* comitum proſapia ortum eſſe, credunt.
Auctoꝝ *Chronici cenobii Montis Francorum* *Goslařie*, qui eſt *Christianus Ludov.*
Kotzebue, p. 3. huius episcopi *Bennonis* patrem appellat *Wernerum*. Eum fe-
cūt eſt I. M. *Heineccius* l. c. Vnde hoc habuerint ipſi, neſcimus. In illo
documento, quod exhibet *I. C. Lunig* im *Reichs-Archiv Sp. Eccl. Cont. III.* im
Anhang p. 43 ſeqq. pater *Bennonis* episcopi nominatur *Fridericus*, Buttenbergen-
ſis nobilis, et mater *Bezela*, aſſeriturque, *Bennonem* fuisse mortuum anno 1106,
episcopatus eius anno XL. Id ſi conceditur, *Bennu* ad episcopatum *Misnensem*
promotus non eſſet anno 1060, vii *Kotzebue* l. c. affirmat, ſed anno 1066. Si
pater *Bennonis* fuit Buttenbergenſis nobilis, *Bennu* e *Woldenbergenſibus* comiti-
bus ortus eſſe non poruit. Fortalle autem latet vitium in vocabulo *Buttenberg*,
a descriptore vel typotheta commiſſum, et legi debet Woltenbergenſis. De
Buttenbergenſibus nobilibus in documentis veterum Saxonum nihil reperimus
mentionis. Eſt quidem in Saxoniam noſtra mons prope *Amelungsborenſe* mo-
naſterium, dictus *Buttenberg*. Obuius eſt in Saxoniam vicus *Buddenbeck*, non
procuſ a vico *Hemelschenburg*. Eſt in Saxoniam occidentalı *Buddenbrack* in Pa-
derbornensi episcopatu. Situm eſt in Saxoniam *Bodenburg* oppidum, ad liberos
Barones de Steinberg ſpectans in Wolferbuttelano Principatu, duo millaria di-
ſtaſ ab urbe *Hildesia*, ſed ab illis ſe quodlaſ nominatiſ nobiles dominoſ de
Battenberg, non conſtat. De *Bodenburgo* quidem appellatur *Meinfridus* qui-
dam comes de *Bodenburg* in litteris *Bernhardi* episcopi *Hildesiensis*
ad annum 1142. At rei exitum haud luculente diſpiciimus. Res
eſt altioris indaginis. Incertum eſt, an iſte *Meinfridus* e progenito-
ribus *Woldenbergenſium* comitum originem traxerit, et an *Bennu* episcopus
Misnensis ad *Bodenburgenses* nobiles dominoſ ſeu comites ſit referendus. *Bennonem* episcopum e comitiſ *Woldenbergenſibus* fuisse procreatū, nondum
Ttt t esse

Ab anno
1014 vñ-
que 1037
regnante
Heinri-
co II.

Tradidit heppid pro propinquuo suo rokiero in *pifusfun* (o) XXX iu-
gera et I. iurnalem.

§. 472.

Jn *haildein* (p) LX. laneos pannos et quinq. omni anno tradidit
brun

esse demonstratum censemus diplomate quadam vel testimonio scripti coætanei. Pone autem, id ita esse, atque in diplomate excitato Heinrici IV. mentionem fieri de S. *Bennone*, postea episcopo Misnensi, rum queritur, quomodo bona in pago Norththuringi sita in manus peruererint Woldenbergenium comitum. Widekindum Magnum, a quo Woldenbergenenses deducimus, aliquid bonorum posse diffeisse in pago Norththuringi, nondum demonstratum esse credimus. Nofra enim ex sententia bona, in pago Norththuringi sita, spectarunt ad progenitores Anhaltinorum, Supplinburgicorum, Sommerschenburgicorum et Walbeccenium comitum. Sed facile ex his nos extricare possumus adfirmantes, *Bennonen* episcopum appellari consanguineum S. *Bernwardi*, episcopi Hildesheimensis, a quo ille traditus est disciplinæ cuiusdam Wigeri. Ex huius disciplina Benno tam repente doctrinæ laudibus florere ceperit, vt omnes æquales suos et condiscipulos eruditione anteiret. Iam vero S. *Bernwardus* erat nepos e filia palatini comitis *Atbelberonis*, vti supra §. 104. not. (w) et §. 188 docuimus. Si ergo Benno episcopus filius non fuit *Friderici*, comitis palatini, quod tamen dubitanus, quia idem palatinus anno 1002 mortuus est, probabilissime *Benno* fuit nepos vel pronepos *Atbelberonis*, Comitis palatini, e femina. Fortasse *Benzeba*, mater Bennonis, erat filia vel *Friderici*, vel *Raginboldi*, vel *Alberti*, filiorum comitis palatini *Atbelberonis*. Id si ostendi posset, dicere liceret, bona, in pago Norththuringi sita, in manus peruenisse Woldenbergenium per feminas. Hisce dictis in mentem quoque nobis reuocare debemus, qua supra §. 335. et 401. de *Bunicone*, *Ricdago* ac *Tancmaro* diximus. E quibus pater, hos dominos, e stirpe Widikindea ortos, bona tenuisse, in pago Ambergi sita, et in primis in villa Upstedi, vix iter vnius hora a castro *Woldenberg* obvia. Vnde fieret porro probabile, Woldenbergenenses comites ex eadem stirpe Widikindea fuisse ortos. *Hogerus* ergo pater *Christophori* si existimat fuisse filius *Buniconus V.* Widikindei, *Bennoni* episcopo Misnensi nomen fuisse inditum, ab aucto suo petitum. Plura de his exposituri sumus in *Clientela Corbeiensi*.

De villa
Pifusfun
in Ger-
mare
marca.

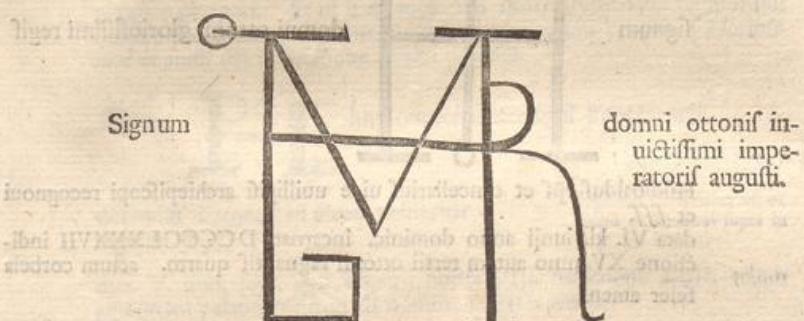
(o) Villam *Pifusfun* exstitisse in *Germare* marca refert abbas Saracho in Registro. *Germare* marcam olim fuisse ad Werram fluvium in Landgraviatu Hassiae, et in aliqua parte Thuringiae probare videntur villa *Eskeneleg* (Eschwege ad Werram) *Frioda*, *Mulenhusa*, *Tutinfoda* et *Sletbeim*, de quibus confer celeb. Harenbergii *Histor. Gandersb. diplom.* p. 621. His locis iam Registrum Sarachonis addit *Pifusfun* villam. Illam esse vicum Bishufen non procul ab oppido Witzenhausen in Landgraviatu Hassiae, nondum statuere audemus. Quod si autem res ita esset, ille Marcus spatio fuisse regio, olimque diuississet Thuringiam, Hassiam, Franconiam et Saxoniam. Ad quam familiam referendus sit *Heppid*, nondum pater. Forsan inter progenitores eius numerandi sunt duo fratres *Heppid* et *Borcster*, qui, testante §. 86, acquisierunt bona quedam in Wellithi villa pagi Hessi.

De villa
Haildein
in pago
Leri.

(p) *Haildein* villa tribuitur ab abbatte Sarachone pago *Leri*. Designari ergo putamus vicum *Halten*, in comitatu Oldenburgico haud procul a vico *Wivelstede* situm. Ad *Angariam* eandem spectasse villam, discimus ex eodem Sarachonis Registro. Scriptum enim est ita: *In Angeri in pago Leri in Hailden biligo Wodi et Wenigo omni anno persoluant LXV. pannos lanceos*. Ex quo loco conclusimus, eandem regionem olim fuisse relatam ad Angariam, in occidentali regione sitam. Necessum igitur non erit, vt in eodem tractu speciale statuamus pagum nomine *Ammeri*, de quo loquuntur diplomata Ottonis II. et III., quæ, ex photographis litteris accurate descripta, exhibemus. En illas.

Jn

Con nomine sanctae et individuae trinitatis. Otto diuina fauente clementia imperator augustus omnium fidelium nostrorum presentium scilicet atque futurorum pie deuotioni pateat quomodo *liudulfus corbeiensis* ecclesiae uenerabilis abbas per fidem suum legatum *aelherhtum* nomine nobis conquestus est quod predecessores sui eiusdem ecclesiae uidelicet abbates per negligentiam perdidissent quandam preceptionem quam *bludouicus* quondam rex prefato monasterio dedit in qua continebatur qualiter ipse *bludouicus* rex ad monasterium iam dictum in honore *sc̄i stephani* protomartyris consecratum tradidit quandam locum *ponteburg* nominatum et omnem decimationem in pago *ammeri* in episcopatu *adaldagi* bremensis ecclesiae archiepiscopi sitam et sua preceptione traditionem ipsum confirmauit pro rei tamen firmitate petit nostram celitudinem ut nos omnem rem quam prefatus rex preceptione sua prelibato monasterio tradidit de nouo eidem ecclesiae tradieremus. Nos uero ob petitionem dilecta coniectalis nostrae *theophanu* uidelicet confortis imperii nostri et interuentum fidelium nostrorum *uilligisi* scilicet moguntine sedis archiepiscopi et *giselharii* magadburgensis uenerabilis sedis archiepiscopi piam petitionem prefati abbas *liudolfi* benigne suscipiente nostrae dominationis et preceptionis auctoritate prescriptum locum *ponteburg* uocatum omnemq. decimationem in predicto pago *ammeri* sitam sicut prefatus rex *bludouicus* precepto suo donauit tradidit ac confirmauit denuo ac nouiter donamus tradimus atque confirmamus et omnibus regia et imperiali potentia ne aliquam controversonem prefato abbatu suisq. successoribus in predicto loco et decimatione faciant omnino interdicimus. Et ut haec nostrae donationis traditio ac confirmatio per futura temporum curricula a cunctis fidelibus firmior habeatur hoc nostre magnitudinis preceptum inde conscriptum signilli nostri impressione signari iussimus manuq. nostra propria ut infra uidetur corroborauimus.

Sigillum est fractum,
adfuisse autem verum
Sigillum, apparet ex
frustis.

data XV. kl. iulii anno dominicae incarnat. DCCCCLXXXIII. indi-
ctione XI. anno uero regni secundi ottonis XXV imperii autem XV.
actum ueronae febr. m̄c. felīc. amen.

Alterum diploma huius est moduli. En illud,

In nomine sanctae et individuae trinitatis. otto diuina fauente clementia rex omnium fidelium nostrorum tam presentium quam futurorum piae deuotioni pateat quomodo uir uenerabilis *thietmarus corbeiensis* ecclesiae abbas nostris obtutibus praesentauit praeceptum domini

Tttt 2

geni-

Ab anno
1014 us-
que 1037
regnante
Heinri-
co II.

genitoris nostri beatæ memoriae *ottonis* imperatoris augusti in quo con-
tinebatur qualiter ipse quendam locum *ponteburg*, nominatum a rege
hludouico traditum ad prælibatam ecclesiam in honore fæt stephani
protomartyris consecratam omnemq; decimationem *in pago ammeri* di-
cto et in episcopatu *adaldagi bremensi* ecclesiae archiepiscopi sitam ab
eodem rege illuc condonatam sua præceptione a nouo concessit ac
confirmavit pro rei tamen firmitate petit celsitudinem nōrām ut nos
denuo traditionem ac genitoris nostri confirmationem præceptione no-
stra confirmaremus. cuius uero petitionem pro amore dilectæ geneticis
nōrae *theophanu* uidelicet imperatrici augustae et interuentione fidelis
nostri *willigisi* moguntinae sedis uenerabilis archiepiscopi benigne susci-
pientes præscriptum locum *ponteburg* uocatum omnemq; decimatio-
nem in praedicto pago *ammeri* sitam sicut præfatus rex *hludouicus* ante-
tea præcepto suo donauit tradidit ac confirmavit ac postea superius
iam dictu genitor nōr̄ bona commemorationis *otto* imperator aug-
ustus nouiter per suam præceptionem donauit ac corroborauit nos hac
nōrae dominationis ac præceptionis moderna auctoritate ad praedictam
corbeiensem ecclesiam donamus tradimus atq; confirmamus unde et re-
gia omnibus maioribus et minoribus firmiter interdicimus potentia ut
prænominato abbati *thietmaro* fideli nōr̄o ac suis successoribus nullam
in praedicto loco *ponteburg* nuncupato et decimatione supra scripta
controversiam faciant si nōrae pietatis regiae commodo frui desiderent.
et ut haec nōrae donationis traditio ac confirmatio per futura tempo-
rum curricula a nōris fidelibus firmiter habeatur hoc nōrae magnitudini-
nis præceptum inde conscriptum sigilli nostri impressione signare iussi-
mus manuq; propria ut infra uidetur corroborauimus.

Hildibaldus ep̄s et cancellarius uice *willigisi* archiepiscopi recognoui
et *ssss*.
data VI. kl. iunii anno dominic. incarnat. DCCCCLXXXVII indi-
ctione XV anno autem tertii ottonis regnantis quarto. actum corbeia
feler amen.

In his diplomatibus locus *Ponteburg* est *Potenburg* in comitatu Oldenburgico.
Ab hoc loco se olim comites Oldenburgicos, ante quam dicti sint de Oldenburg
ac de Hoja, nominasse dominos de *Potenburg*, recentiores historici sunt, dicunt,
ferunt, perhibent. Sed inter nugas id esse recensendum, quilibet facilime per-
spicere poterit. Eiusdem loci *Ponteburg* iam meminit *Hludouicus* imperator
in diplomate sequenti, quod, ex autographo accurate descriptum, huic com-
mentationi inserere voluē est, quodque, quia characteres litterarum more ve-
terum elegantissimæ et plane singulares sunt, dignum esset, quod æri incisum da-
retur: En illud,

⋮⋮⋮ In nomine dñi dī et salvatoris nostri ihū Xpi *hludouicus* diuina
ordinante prouidentia imperator augustus si sacerdotum ac seruorum dī
petitiones quas nobis pro suis necessitatibus innotuerint ad effectum
perducimus non solum imperiale exercemus confuetudinem. uerum
etiam ad beate retributionis mercedem talia nobis facta profutura con-
fidimus. Quapropter notum sit omnium fidelium nostrorum folertiae
pre-

presentium scilicet & futurum. quia uir uenerabilis *caſtus* abba eccliae quae uocatur *fifibechi* cum subiectis ecclesiis in eodem pago *Leriga* & cum decima de filia *ammeri* & *ponteburg* & ceteris ecclesiis in *hesiga*

et gubernante Corbeiam Drutmaro.

& *senkiga* excepta una eccliae in *saxlinga* quā cōcessimus ad parrochia sc̄i pauli reuerti ad locum qui uocatur *mimigernaford* ubi *gerfredus* ep̄s preeſſus videtur. ueniens ad nos petiit celsitudinem nīam ut ipsum sc̄m locum pro meritis nostre augmentatione sub nostra defensione & emunitatis tuitione reciperemus. cuius petitioni pro diuino amore adſensimus et ita in omnibus qui iuste et rationabiliter petiit per hanc nīam auctoritatem confirmare studiuimus. praeſipientes ergo iubemus ut nullus iudex publicus neque quilibet ex iudicaria potestate seu aliquis ex fidelibus sc̄nū dī eccliae ac nostris in ecclias aut loca uel agros seu reliquas possessiones quas moderno tempore iuste & rationabiliter possidere uidetur in quibuslibet pagis & territoriis sitas uel quicquid etiam deinceps propter diuinum amorem conlatum fuerit. ad causas audiendas uel freda exigenda aut mansiones uel paratas faciendas aut homines ipsius eccliae tam ingenuos quam et seruos iniuste diſtingendos aut ullas reditationes uel inicitiaſ occaſiones requirendas ullo unquam tempore ingredi audeat vel exactare presumat. quidquid autem de rebus praeſate eccliae fiscus sperare potuerit totum nos pro diuino amore concedimus ut perennibus temporibus in alimonia pauperum et stipendia seruorum dī ibidem dō famulantum proficiat in augmentum. quatenus ipsiſ serui dī qui ibi dō famulari uidentur pro nobis & coniuge proleque nīā & stabilitate totius imperii nīā a dō nobis concessi atque conſeruandi iugiter dñi misericordiam exorare delebet. & praeſicātā uero abbati illius circumquaque per diuersos pagos sitam. nemo fidelium nostrorum ei exinde aliquid abſtrahere aut prohibere praeſumat. quin ei licet per hanc nīam auctoritatem uerbum prædicationis domino auxiliante exercere et ministerium suum pleniter peragere. Et ut haec auctoritas nostris futurisque temporibus domino protegente ualeat inconuulſa manere manu propria subscriptaſ mus et anuli nīi impressione signari iuſſimus.

ſignum **PoHsL** hludounici ſereniſſimi imperatoris.

durandus diaconus ad uicem helisachar
regnouit et *sss*

Sigillum ſimillimum eſt ei,
quod exhibuimus ſupra in
Tab. I.

data V. non. sept. ann. imperii nostri VIII. indictione XIII. actum
aquisgrani palatio regio in dī nomine feliciter amen.

Pagum *Leriga*, qui in hoc diplomaticate memoratur, eſte *Leri*, iam ſupra (§. 35) indicauimus, teſtimonio regis *Hludouici* premuniti. Ex ~~eo~~ perspicitur, pagum *Ammeri* idem denotare, quod *Angeri*. Idem enim locus *Ponteburg*, qui in Ottonum diplomaticis tribuitur pago *Ammeri*, in *Hludouici* litteris refertur ad pagum *Angeri*. Id factum non eſſet, si pagus *Ammeri* fuille pagus ſpecialis. Diu autem eadem regio nomen retinuit. Heinricus IV. ſaltum *Eſchenbrock*, in pago *Ammeri* ſitum, concedit archiepiscopo Bremeri, arque in eodem pago *Annini* (lege *Angeri* seu *Ammeri*) anno 1059 basilicam, in loco *Raſtede* ſitam, exſtruērunt Hugo (lege *Huno*, quod eſt contraſtum ex Hunoldo, qui vel Reginholdi vel Bernhardi filius fuille videtur, ab auo ita dictus) eiusque vxor *Guilla*, teſtantibus litteris Hamburgensis archiepiscopi in *Lunigri Reichi-Archiv Spic. Eccles.* P. I. *Anhang* p. 84. Patet autem inde, auctorem Chronicis Raſtedensis T. II. S. R. G. Meibomii p. 89 minus vero congruentia prædicatioſe, perhibentem, eodem tempore, quo nobilis homo et generofus comes *Huno* cum herede suo *Frederico* monasterium in Raſtede fundarunt, nullam basilicam in tota Ambria ſive terra Ammirorum, praeterquam in *Wiuelfſtede*, obuiam fuille. Diplomatica

Ab anno 1014 usque 1037 regnante Henrico II.

Tradidit franco pro fratre suo immed in *afskinthorpe* (r) LX. II iurales et unum mancipium.

§. 474.

§. 475.

ma enim Hludouici iam mentionem fecit ecclesie in Saxlinga. Credimus ergo, eundem auctore fidem decoxisse, dum l. c. afferuit, *Hunonis* patrem fuisse *Udonem* marchionem et matrem *Idam*, nec non sororem *Hunonem* fuisse *Rixam*, ex qua natus sit *Egismarus*, fator comitum de Oldenburg. Marchiones Stadenenses, ad quos referendum est *Udo*, in Rüstringia, Stedingia, Laringia atque Ambria bona sua hereditaria possedisse, licet sic auctor Chron. Raftad. l. c. predicer, omnino negamus, needum a quoquam demonstratum esse censemus. Quamvis enim Heinricus IV Adalberto Hemmaburgensi archiepiscopo in diplomate apud Lindenbrogiū n. 27. p. 142. obvio et ad annum 1062 Ratisbonae promulgato, tradiderit, *Udonis* marchionis comitatum in *Angeri* fuisse sicut; ex eo tamen non sequitur, designari *Angariam* in occidentali regione nostramque Ambriam. Procul dubio sita erat *Angaria* illa in orientali regione, ad quam v. g. spectabat Wimodia pagus. Perperam ergo *Udonem* historici haec tenus nominarunt *archicomitem Rüstringie* atque *Ambria*. Pagus enim *Rüstringi* quamvis ad Bremensem relatus fuerit episcopatum, ipse inter Fresonam pagos tamen recensetur ab auctore vita Hludouici pii. In Fresia autem marchionatum fuisse vnum, e veterum chartis et documentis nondum licuit vlli demonstrare.

De villis
Werelid-
de et Su-
gila in
 pago
Emisgo.

(q) *Werelidde* et *Sugila* villas collocat abbas noster Saracho in *Emirgo* in pago *Agrotin- gun*. Sine dubio designat vicos *Werle* et *Sogel*, in inferiori episcopatu Monasteriensi, vulgo dicto das Emsland fitos. *Emirgo* poni ab abbe pro pago maiori, qui pagum specialem *Agrotinum* sub se comprehendenterit, res ipsa loquitur. Patet autem ex his donis, *Brunonem* clericum eundem fuisse, qui supra (§. 464) bona quedam tradidit in pago *Agrotinum* in villis *Hwinne* et *Linthi* sita, eundemque et familia quadam illustri ortum traxisse, cum in diuersis pagis atque in meditullio comitatus Oldenburgici bona hereditaria tenerit. Ad quam ergo aliam familiam eundem referamus, queso, quam ad Oldenburgensem? Magna itaque cum veritatis specie nos illum filium dixisse *Hunoldi III*, omnino arbitramur.

De villa
Afskin-
thorpe
in pago
Emisgo.

(r) Teste Sarachone in Registro B. et P. A. C. villa *Afskinthorpe* erat posita in *Emirgo* in pago *Laingo*. Patet ex hoc primum, *Emirgo* fuisse pagum maiorem, et deinde in Emslandia obuium fuisse pagum *Laingo*. Diuersus itaque hic *pagus Laingo* esse debuit primo a pago *Logne* in principatu Göttingensi, deinde a pago *Lagingo* in praefectura Wolpe, tum a pago *Laingo* in ducatu Luneburgico circa locum Soltow, et denique a pago *Laginacolve* in Landgraviatu Hassiae ad flumen Lanam. Per *Afskinthorpe* designari vicum *Asebendorp* in Monasteriensi episcopatu non procul ab Herbirum ad Emisam fluuium, est probabilissimum. Ad quam vero familiam spectauerint *Franco* eiusque frater *Immed*, id nondum patet. *Immed* tamen nomen indicare videtur, eos ad tribum *Immedicam* et stirpem Widikindean pertinuisse. Fortasse illi *Gerberti*, qui circa annum 950. praefectus erat in Frisia, filii satoresque fuerunt comitum de *Vechta*, de quibus vide supra S. 392. *Asebendorpe* enim olim spectasse, dicunt, ad comitatum Vechtensem, quem Bremam inter et Osnabrugam vrbes in tractu finitimo oppidi et praefectura Wildeshausen et Cloppenburg, et in terminis diocesis Osnabrugensis et comitatus Diepholtiani situm referunt. Eadem aiunt, praefectura *Vechta* subesse XV parochias, et sub una praefectura sape comprehendendi X vel XII villas, atque in eadem praefectura XXXI deprehendi structuras nobilium, qui germanice appellantur *Burgmänner*. Conf. Monumentorum Monast. Decuriam primam l. H. Nunningi p. 94 seqq.

§. 475.

Tradidit folchardus pro se et coniuge sua exsuit in *hemmetefhus* (f) et *icanrode* (t) omnia que habuit.

et gubernante
Corbeiam
Drutmaro.

§. 476.

(f) Villa *Hemetebus* erat, Sarachone teste, sita in pago *Nitbega*. Procul dubio desigatur vicus *Hemsen*, sicut inter oppidum Brakel in episcopatu Paderbornensi, et vicum Brokhusen ad Netham fluum in principatu Corbeiensi. Decimam *Hemetebus* in villa *Hemsen* tenuit ab ecclesia Corbeiensi in feudo Hermannus de Nygenken, testantibus litteris ad annum 1413. In litteris autem Olrici de Westhem Nitbega, eadem villa appellatur *Hemdesen*. Bona quedam in ea adquisiuit abbas et capitulum Corbeiense anno 1311 Parthenoni in Brenehusen spectabili, quod erat olim ordinis Cisterciensis, hodie autem D. Benedicti, situmque est in territorio Corbeiensi. En ergo ipsas tabulas publicas :

Uniuersis pñcia uisuris seu audituris ego *Olricus de Westhem* miles cupio publice notum esse quod de pleno sensu *Gerrrudis* uxoris mee *Alberti* et *Olrici* filioꝝ, meorū ceteroꝝq; omniū heredu meoꝝ in recōpensacionē bonorum in *Zemdesen* et in *Zeygenhusen* que dñs abbas et caplū corbeyen. ad fices meas ecclie in *Beringehusen* ppetauerunt ipi dñō abbati et capitulo Corbeiēn. quinq; manfos in *Aspe* quatuor manfos in *Westhem* et octauum dimidiū mansū in *Vehberg* cum uniuersis dēoꝝ māoꝝ appendiciis in dī ppetate et iure que in dēis mālis et suis appendiciis habui dedi in ppetuū ppetarie possidendos in cuiꝝ rei testimoniū sigillū meū puentibꝝ appensum. Et nos *Zerbold* ppter torq; conuentus ecclie montis martis in firmitate ampliore pmissorū ecclie nr̄e sigillū apposuit huic scripto. nos etiam *Hermannus de Nuton* iudex *Hermannus de Huxaria* pconsul. *Zinricus de Strembrock*. *Thidericus de Starman*. bodo de *Dodinchusen*. *Thidericus Gildebern Sifridus de Buren*. *Gofridus Snarman*. *Ludolfus de Driborgh*. *Hermanus Udonis*. *Conradus de Elinge*. *Hermannus de cōn.* et *Zenricus de Boldyken*. Confules montis martis ad maiorē evidentiā pitorum nr̄e ciuitatis sigillū puentibꝝ dignū duximꝝ apponendū. Datum anno dñi M. CCC. XI. feria quinta ante festum dti galli confessoris.

Sigillum ecclesie montis martis
vide in Tab. VII. num. 1.

Sigillum consulum et ciuitatis montis martensis vide in Tab. VII. num. 2.
Olrici vero de Westhem effractum.

In his litteris *Heygenhusen* est Hogenhusc villa, que in his traditionibus §. 62. appellatur *Higenbus*, probe discernenda ab Heygenhusen villa, que occurrit, in litteris Bernhardi Paderbornensis episcopi, anno 1336 datis et editis in *Nic. Schatenii Annal. Paderb.* T. II. p. 281 seqq. quippe que videtur esse villa *Heinsen* vulgo dicta *der Heinsche Hof*. Villa *Aspe* in litteris adductis sita erat in dynastia Delenberg, dicta dudum *Espe*. Hec probe discernenda est ab *Assape* in pago Logne in traditionibus nostris ohuia §. 302; *Westhem* adhuc reperitur in episcopatu Paderbornensi ad Dimolam, non confundenda 1) cum vico et præfectura Westen in comitatu Hojano 2) cum Westheim quondam loco pagi Grapfeld, 3) cum Westheim in diccesi Mogunrina, 4) cum Westen, loco episcopatus Verdensis.

(t) *Icanrode* erat, Sarachone teste, sita in pago *Auga*, dudum autem desolata est. Anno 1439 recepit bona quedam in villa *Ikenrode* Didericus de Mens in feudum Icanrode ab ecclesia Corbeiensi. Hanc autem villam olim extitisse in silua S. Spiritus, in pago vulgo dicta *das Heilige Geist Holz* in principatu Corbeiensi, comprobat diploma Dieterici Corbeiensis abbatis, in quo anno 1585. terminos ponit inter siluam Bramberg, referendam ad monasterium Berinkhausen, et inter siluam S. Spiritus, que est urbis Huxaria. Hinc appareat, eundem locum, quem Traditiones appellant *Ilkenrode*, extitisse inter Bramberg siluam, et locum, dictum Stotessen. De Folchardo, qui in hac villa bona sua tradidit, vide supra §. 104. not. (n) copiosius proposita.

Ab anno
1014 us-
que 1037
regnante
Heinri-
co II.

§. 476.

Tradidit bernharius pro se et filio suo bernhario in *balleri* (u) LXXXIII.
iugera et I iurnalem.

§. 477.

De villa
Balleri
in pago
Sulbergi.

(u) Villam *Balleri* fuisse positam in *marca Sulbergi*, refert Saracho abbas in Registro. Facile iudicatu est, designari villam, quæ supra §. 393 nominatur *Balleri* et dudum est desolata. Ab hac villa *Balleri* non procul absunt locus *Hechi*, in quo Corbeienses nostri primum ædificare cœperunt monasterium suum. Inde autem ipsi, quia locus minime aptus erat fructibus ferendis, migrarunt in pagum Auga ad *Wiseram*, vbi templum et habitationes fratrum anno 822 condi cœperunt, locumque nouam appellarent Corbeiam. Perhibet auctor *Translationis S. Viti et institutionis nouae Corbeiae* T. I. S. R. G. Meibomii p. 765. locum *Hechi* ad diœcesin spectasse Paderbornensem. Cum enim *Adalardus junior* anno 815 accessisset ad imperatorem Ludwicum, qui comitia habebat in Saxonia et quidem in loco, qui dicitur *Patherbrunna*: eumque rogasset, ut in incrementum christiane religionis in eadem prouincia monasterium monachorum construi iuberet; *Cæfari* placuisse refert, arcere episcopum *Hathumarum*, ad cuius diœcesin locus, vbi construendum videbatur monasterium, fuerit relatus, ut id cum eius fieret imperio et voluntate. Sed hæc ita comparata sunt, ut in eis prorsus fide indigenus sit auctor, qui illam *S. Viti translationem* composuit. Anno enim 822 nullus abbas *Adalardus junior* in veteri Corbeia erat. Non ergo *Adalardus* ad imperatorem accedere potuit Paderbornam, neque ab eo petere, ut mandatum daret cuiquam de confruendo monasterio in prouincia Saxonica. *Hathumarus* episcopus eodem tempore amplius in viuis non erat, ut ex ipsis Paderbornensium scriptis in *Historia Corbeiensi* demonstratum iuimus. Quamobrem confessione sua laudare non poruit *Hathumarus* constructionem monasterii Corbeiensis, in partibus Saxonie siti. *Moguntini* itidem non contendunt, locum, in pagis *Sulbergi* et *Logne* situm, fuisse diœcessos Paderbornensis. Finge tamen, eos concessuros esse, locum *Hechi* spectasse ad Paderbornensem diœcesin, inde tamen non sequitur; villam *Huxori*, in qua *Adalardus senior* anno 822 nouam Corbeiam costruxit, ad Paderbornensem diœcesin fuisse relatam. Paderbornensium est, genuinis diplomatis, vel testimonis scriptorum coætanorum demonstrare, *Carolum Magnum* vel *Hlodouicum* pium Paderbornensem diœcesin circumscriptisse, terminisque seu limitibus sue diœcessos inclusam esse abbatiam Corbeiensem. Hoc non demonstrato credimus, abbatiam Corbeiensem cum territorio, ad eam adiuncto, nunquam fuisse diœcessos Paderbornensis. Ex auctore *Translationis S. Viti* id, quod volunt, demonstrare non poterunt Paderbornenses. Ita auctor omnino suppositius nullaque fide dignus. Perhibet idem l. c. p. 766. Corbeienses nostros anno 822 die 25 Sept. a loco *Hechi*, vbi eousque habitauerint, cum omni suppellestili sua surrexisse, et demum die 26 eiusdem mensis venisse ad Corbeiam nouam. Idem p. 768 refert, se corpus *S. Viti*, e Francia in Saxoniam translatum, comitatum esse, et cum multitudine viriisque sexus eaque nobilissimi Saxonum generis tandem ad monasterium, quod noua Corbeia dicitur, peruenisse. Eo ipso nobis idem persuadere voluit, se fuisse Corbeiensem. Homo Corbeiensis sine vlo dubio, *Corbeiam* nouam ad flumen *Wiseram* ab *Hechia* in saltu *Sollingano* sita, rantium absuisse iter vnius horæ, noeisset. Locus ille usque in hodiernum diem satis notus est. Monstratur ibi *pratum Abbatir*, dictum die Abtwiese, die Münchebreite, der Closterreiche, das Closterholz i. e. *pratum, Monachorum campus, piscina et filia monasterii*. Atque haec siæta non esse, demonstrat diploma Bernhardi atque Heinrici ducum Brunsvicensium ac Lunenburgi, in quo adhuc anno 1416 meminere prati abbatis. Auctor vero *Translationis S. Viti* nobis persuadere ausus est, *Corbeiam* nouam absuisse a loco *Hechi* duorum iter dierum. Scribere an haec potuisset monachus Corbeiensis? Nonne credamus oportet, eum fuisse impostorem? In eo fuit, ut scripto suo glaucoma obiiceret posteritati, ac persuaderet alis, Corbeiam nouam fuisse ab initio sitam intra Paderbornensem diœcesin. Nonne auctor ille Corbeiensium inimicus fuit? Plura de eo diximus in *Historia Corbeiensi*.

§. 477.

Tradidit arnald pro fratre suo ludolfo L iugera in *ociffelde* et V mancipia et I iurnalem (w).

et gubernante Corbeiam Drutemaro;

§. 478.

Tradidit hogerus in *dikeffsen* (x) X. iugera.

§. 479.

Tradidit thiadricus pro filio suo bern in *rothe* (y) XXX. iugera et I. mancipium et VI. mancipia.

Erp tradidit pro filio suo frederico in *sulugun* (z) LX iugera et I iurnalem.

§. 480.

Tradidit siuuard pro filio suo thiadmaro I mansum in *aenuerlan* et I in

(w) *Villam Octifelde* insertam fuisse *pago Northburingi*, indicat Saracho abbas in Registro. Designari oppidum *Obisfeld* in ducatu Magdeburgico ad Aleram fluvium neminem facile negaturum putamus. *Arnaldum* eiusque fratrem *Ludolfum* inter Saxonie nostra nobiles esse referendos, patet ex eo, quod *Arnaldus* tenuit Northmancipia, id est, homines, quos tradidit ecclesiae Corbeiensi ad annum censum thuringiandum, quemadmodum ex Registro Sarachonis sibi laudato patet. Heredum fuisse *Arnaldi* illa L. iugera Corbeiensis data, nemo non perspicit. Allodia tempore regum Francorum possessa fuisse ab *Adelingis* seu nobilibus, et ab ipsis monasteriis, id ipsum e charis nostris patescit. *Liberi*, qui non erant adelungi seu nobiles, a statu autem seruorum seu mancipientium exempti, tenuere quidem possessiones hereditarias. An autem ea fuerint ab omni nexu ita liberæ ut liberi homines eas pro arbitratu aliis tradere potuerint, tantisper dubitamus. Insuper hi non raro in chartis appellantur homines *liberti, qui proprium non habent, item liberi pauperes, qui propriam terrarum possessionem non habent*. Nec quantum scire datur, ullum existat documentum literarium, quo demonstrari possit, homines liberos possedisse mancipia, id est, seruos et ancillas. *Arnaldum* itaque habemus pro Adelingo Saxonie nostræ. Videtur eius pater fuisse Ranwardus, de quo confer §. 394 dicta.

(x) *Ad pagum Leri* spectasse villam *Dikeffsen*, docet nos abbas Saracho. Circa monasterium Wildeshusen extitisse pagum *Leri*, iam supra ostendimus. Quoniam autem in loco reperiunda sit villa *Dikeffsen*, nondum indicare videmus. *Hogerus* in pago *Leri*, an fuerit filius Bardonis, de quo supra §. 392 comites Hojanos deduximus, id in medio relinquimus.

(y) *Tbiadricum* bona quadam, ad villam *Rothe* sitam tradidisse anno MXXIII ipse cum filium suum Deo ad reliquias S. S. martyrum Stephani atque Viti offert, patet in page e Chronica nostro MSpto et coætaneo. In eo ad d. a. haec verba leguntur: *receptus est in monasterium Bern filius Tbiadrici nobilis*. Ad quam autem familiam relatus fuerit ille *Tbiadricus*, patescit e villa *Rothe*, quam Saracho abbas refert ad pagum *Auga*. Hæc dumud desolata est; olim vero existit vix duo millia passuum a nostra Corbeia in loco, ubi adhuc appellatur campus, a villa nostra dictus *am Robr* seu *Rodenwege*. Multi hic haberemus, quæ dicere possemus, si esset locus. Eadem villa postea fuit in monasterium conuersa. Referatis autem illis ad Historiam nostram Corbeiensem, putamus, neminem fore, qui neget, *Tbiadricum* ad progenitores Euersteinensium comitum spectasse, fratremque fuisse comitis *Chouradi*, de quo vide supra §. 104 not. (n) exposta.

(z) *Sulugun* villam refert abbas Saracho in Registro ad pagum *Almunga*. Hunc inde villa episcopatu Paderbornensi ad flumen Almam extitisse, iam supra indicauimus. *Sulugun* Quinam autem locus denotatus fit, id later in obscurō. Interim confer, quæ in pago *Almungae* supra sunt dicta §. 400, vbi mentem nostram aperiuimus de *Erpone* eiusque filio g. *Frederico*.

Uuu u

*Ab anno
1014 usq.
que 1037
regnante
Chuonra-
do II.*

in *Hiadanofon* (a) et I locum siluaticum et II. mancipia.

§. 481.

uuermūd tradidit pro filio suo conrado I mansum in *radirinkus* (b)
uuermūd tradidit pro filio suo branthor I mancipium in *aenei* (c).

§. 482.

balding tradidit pro filio suo reginmaro I mansum in *witmeri* (d) et
V mancipia.

§. 483.

De villis
Æwerlan
et Hiada-
nofon
in pago
Logne.

(a) *Æwerlan* et *Hiadanofon* villa erant in pago Logne sitae, teste Sarachonis Registro B. et P. A. C. *Hiadanofon* esse videtur *Heddenhusen*, in praefectura Hardeisen, locus in principatu Gottingensi; an vero sit *Æwerlan* et *Elkershusen* sint idem locus, situs in praefectura Fridland: An *Ellershusen* subaudiatur in praefectura Munden, vel *Eljehusen* in praefectura Harste, vel *Eluese* in dynastia Hardenberg, vel *Eluerhusen* in dynastia Adelipsen, id in medio relinquimus. *Sewardum*, qui haec bona tradidit, fuisse comitem *Sifridum de Northeim*, pater e Chronicis nostro MSptio, in quo ad annum M XXIII. haec verba leguntur: *Thiatmarus*, filius *Sigefredi comitis*, *recepit eis in monasterium confer* de illo supra §. 104. not. (l).

De villa
Radirin-
hus in
pago
Itergo-
we.

(b) *Radirinkus* fuisse locum pagi *Itergowe*, refert Saracho in Registro. An vero designetur Rhene, vel Ratler, vel Renegge in praefectura Eisenberg, vel Radern in praefectura Lichtenfels in principatu Waldeccensi, vel Rengershausen, vel Ronnekaulen, vel Reueringhausen in ducatu Westfaliae in terminis Waldeccensibus, id nondum definire licet.

De villa
Ænesi
in pago
Itergo-
we.

(c) *Ænesi* erat, eodem Sarachone teste, locus pagi *Itergowe*. Intelligimus, designari vel oberen, vel niederer Ense in praefectura Eisenberg in principatu Waldeccensi. *Wermund*, qui haec bona tradidit, probabiliter videtur fuisse *Verthumundus*, qui, teste Vita Meinwrei p. 535. n. 54. in marca Calriki bona quædam largitus est ecclesiæ Paderbornensi. De eo vide supra § 216. An ipse fuerit sator nobilium dominorum de Iter, id in medio relinquimus. Interim reperimus haud procul a Franckenberg in Hassia quendam vicum, appellatum Viermund ad flumen Adrinam, hodie dictum *die Eder*, qui nisi esset villa *Fiermini* in pago Hassia, a Verthumundo nostro, seu a quodam progenitore eius nomen accepisse videretur. Id vero alias pererundatum volumus reseruarum.

De villa
Witmeri
in pago
Hessi Sa-
xonico.

(d) *Witmeri* villa erat, Sarachone teste, sita in pago Hessi Saxonico. Procul dubio significatur vicus *Witmersen* haud procul a monasterio Wormel, quod est in Paderbornensi episcopatu. De hac villa loquuntur procul dubio litteræ, quas majoris perspicuitatis gratia e membrana addimus, sequentes. En illas.

Nos Johannes dei grā p̄ptus Jutta abbatissæ et conuentus monasterii in *Wormen* tenore p̄ntium recognoscim⁹ publice protestando quod nos de duob⁹ māsis sitis in *Witmare* et vulgo dēs hafenhous ab honorabilibus viris p̄posito et cōuentu ecclie Corbeyen, in nos et eccliam nām translati cum omnibus suis iurib⁹ et p̄tinentiis p̄ ut in līs eorundem sup hoc editis et s̄fectis ac apud nos depositis pleni⁹ continetur annuam dabit⁹ et debitam pensionem p̄soluem⁹ p̄posito et conuentui ante dēs videlicet singulis annis in festo michaelis unum talentum leuum denariorum et duos solidos grauium denariorum huxār. usualium et hi duo solidi *vocet pennynge* dici solent. in hui⁹ rei facte testimonium p̄ns scriptum eidem dedim⁹ nō sigillo roboratum. Datum anno dñi M. CCC. II. in vigilia lucie.

Ad quam familiam spectauerit *Balding* eiusque filius *Reginmarus*, qui in hac villa bona sua largiti sunt Corbeiensibus, non pater. Cum autem interim Widukindus, comes de Waldecke, in eodem loco bona possederit, vt intelligitur e diplomatici ciudem Widikindi, supra §. 104. not. (u) adducto, ad Waldeccensem seu Widikindeam familiam videntur spectasse, licet vinculum genealogicum nondum accurate ostendi queat.

§. 483.

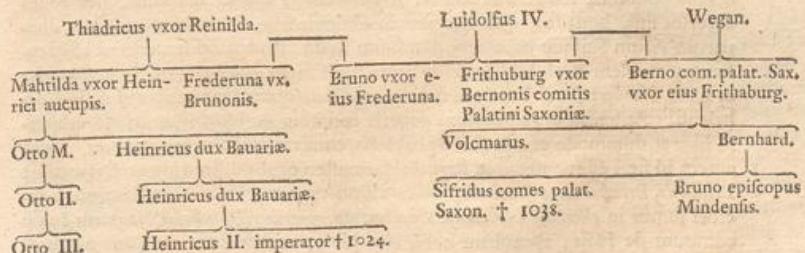
uolmar tradidit pro se et filio suo uolmaro II mansoſ in *uicib-
ke* (e) et quidquid posſedit in *pepenghus* (f) culta et inculta in pratis filiis aquis aquarumq; decursibus cum mancipiis utriusq; lexus remisitq; *beneficium* Deutma-
omne quod habuit de ecclia nostra.

§. 484.

Anno incarnationis dominice MXXXVII indictione V.
ūenl. abb. D. ecclesiam quandam in *boda* (g) cum omnibus ad se pertinentibus a domino cui hereditario iure proueniebat obtinuit nomine reginholdo insuper et pres biterum ipsius ecclie nomine adimannus quam eccliam dodo (h) ue-

(e) Villa *Wicbeke* erat, Sarachone abbatte teste, sita in pago *Logne*. Eadem ergo villa nera-De villa
eft, de qua egimus supra §. 451. *Wicbeke*
in pago Logne.

(f) Villa *Pepenghus* tribuitur ab abbatte Sarachone pago *Ruricgao*, quem circa impe- De villa
rialē abbatiā Werden ad flumen dictūm *die Rur*, et in aliqua parte comitatus Pepeng-
Marcani, olim exſtitit, iam supra §. 178. significauimus. Intelligimus autem de- bus in
signari per eandem villam *Pepenghus* vicum *Pepinchusen* in comitatu Marcano pago
vnū milliare, et quod excurrit, diseretur ab urbe imperiali *Tremonia* seu *Ruric-
gao*.
Dortmund. Hic situs locorum, quorum alter in pago *Logne*, atque alter in pa-
go *Ruricgao*, tam longe disiunctis, exſtitit, et in quibus unus dominus bona he-
reditaria posſedit, nos diu vexauit. Si nostrum *Volcmarum* coniungere licet cum
familia Brunoniana, facile posſet ostendi, quomodo bona, in pago *Ruricgao* sita,
in manus eius peruerteret. Cum enim illuſtrissimus *Saxonie* dux, *Eberetus*, in
pago *Dreini*, qui pago *Ruricgao* est contiguus, bona quædam posſederet, perhi-
bere posſemus, eadem haec bona in *Pepenghus Volcmarum* acquisitiſſe hereditario
iure. Sed villa *Wicbeke*, in pago *Logne* sita, obſtare videtur, quo minus *Volc-
marum* ad stirpem Brunonianam referre queamus. E situ enim huius villa iam
supra §. 104. not. (1) ſuſpiciuntur, eundem *Volcmarum* ſpectaſſe ad Northei-
menſem gentem, eiusque patrem fuſſe *Bernonem* seu *Bernhardum*, comitem palati-
num *Saxonie*. Hunc autem nodum poſſumus ſolueret, ſi ſtatuiimus, *Fribburgam* vxo-
rem comitis palatini *Bernhardi* fuſſe stirpis Brunonianæ. Cuiusnam vero filia fuerit
ea, an *Luidolfi IV*, an eius fratri *Brunonis*, id in obſcuro later. Quod autem
ſumimus, *Fribburgam* fuſſe filiam *Luidolfi IV*, frater eius fuit *Bruno*, maritus
Frederuni, fororis regina *Mabtilde*. *Berno* ergo ac *Sifridus* cognati erant cæſa-
rum *Saxoniorum*, vt ex ſchemate genealogico adiecto clarius patet. Atque
haec cognatio probabiliter in cauſa erat, vt *Berno* a cæſare palatinatu *Saxonie* no-
stra donaretur. En ſeriem genealogicam.

(g) Tandem aggredimur ultimum penſum nostrarum traditionum, in quo quædam De villa
ſunt per vetustatem detrita. Diploma enim Dodoni episcopi Oſnabrugensis *Boda*
non eſt amplius integrum. Ut autem quædam ad explicandum locum nostrum in pago
facientia, addamus, e Sarachonis Registro memoramus, villam *Boda* fuſſe in pa-
go *Agrotinum* ſitam, quam, ſi aliquid coniectando aſequi poſſumus, eſſe puta-
mus vicum, poſtea dictum *Bidem* et hodie *Bipen* seu *Bippen*, in episcopatu Oſ-
nabrugensi in praefectura Furſenau poſitum, cuius insignis parochia collatio vſ-
que in hodiernum diem ſpectat ad principem Corbeiensem.

(h) Inter episcopos Oſnabrugenses fuere duo *Dodones*. Primus obiit, teste Erdwino De Do-
Erdmanno in *Cron. Oſnab.* T. II. Meib. p. 203. anno 938, naclitus ſucessorem Dro-
gonem, *nabrug.*

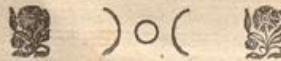
Ab anno nerabilis ep̄ps Osnabrugensis sicut supposito littere continent dedicauit. No-
1014 vñ tum sit omnibus fidelibus tam presentibus quam futuris qualiter dodo uenerāl.
que 1037 ep̄ps Osnabrugēn. ecclie ob amorem domini nřc ihū Xpi et sc̄i petri benedi-
regnante Chonra- cebat eccliam in boda in assumptione sc̄e marie semper uirginis in libertate
do II. istis locis ad illam pertinentibus (i) huuenni bernsum item
et gubernante bernsum apulderium derigun item derigun heleribi boelthi hallibi tekt-
Corbe- lingi stauerreuar blaresbutkun
iam cetera desunt.
Drutma-
ro.

De villis
quibus-
dam in
diuersis
pagis.

gonem, cuius nomen in diplomatis occurrit ad annos 950, 952, 962, 965. Dragonem esse mortuum anno 969, idem Erdmannus refert l.c. Huic Dragoni suc-
cessit in pontificali sede Osnabrugensi Luidolfus, consanguineus cesaris Ottonis,
qui vitam cum morte commutauit anno 983, eodem Erdmanno teste p. 204.
Eo cœlitibus adscripto, Osnabrugensem ecclesiam obtinuit Dudo II, qui anno 996.
2 id. Aprilis in domino obdormiuit, vt quoque Erdmannus l.c. refatur. An
Dodo I, an II, in traditione nostra intelligatur designari, non satis est extra dubitationis aleam collocatum.

(i) Loca, in quibus bona quædam ad ecclesiam, in Boda sitam, spectabant, ab abbe nostro Sarachone collocantur sequentem in modum. Hueni erat in pago Agrotingun. Subest vicus Wahn, in inferiori episcopatu Monasteriensis tractu si-
tus. Bernsum et Bernsum referuntur ad pagum Agrotingun. Designari videntur Borsen in inferiori episcopatu Monasteriensi. Apulderium erat in pago Enterigawi. Designatur Abbottberen in praefectura Ehrenburg in comitatu Hojano, ni locus antiquus Apelderum seu Apelern denotetur in Comitatu Schaumburgico, cuius memi-
nerunt diplomaticæ nobis Lammespringensis, seculo XII et XIII exarata. Derigun et Derigun loca referebantur ad pagum Leri. Incurrit in animum similitudo nominis cum vico Daren in inferiori episcopatu Monasteriensi. Heleribi, Boelthi atque Hallibi spectabant ad pagum Agrotingun. Videntur subesse Heren, Bockel et Holte, in eodem inferiori episcopatu Monasteriensi sita. Teblingi villa, qua erat in pago Enterigawi sita, esse videtur vel Deblinghusen in praefectura Steigerberg, vel Dilte in praefectura Stoltzenau in comitatu Hojano. Staverrevar villam memorat Saracho quidem, sed non indicat, quoniam in pago eadem extiterit. In medio ergo relinquere debemus situm loci, dubii, an designatus sit locus Stavaron, olim in pago Grindirige et in comitatu Magni ducis situs, vel Stoveren, in episcopatu positus Osnabrugensi, Tom. II. S. R. G. Meibomii p. 211. vel Stavern in Frisia occidental, vel alia villa, iam pridem desolata. Fortasse illa æque sita erat in pago Enterigawi, vt Teblingi et Blaresbutkun, quam ultimam probabiliter esse putamus vicum Labre in principatu Mindensi. Hunc situm locorum si nobis ante oculos ponimus, statuere debemus, Reginboldum, qui in his villis, per pagos diuersos sitis, bona sua, quæ hereditario obtinuit iure, donauit, magnarum diui-
tarum vitum fatisque potenter dominum fuisse. Probabilissimum ergo esse cen-
semus, eundem Reginboldum fuisse illum, qui supra §. 454 appellatur Renoldus et filius Gherberti, qui bona quædam in pago Enterigawi sita tradiebat ecclesia Cor-
beieni. Autorem et conditorem generis comitutum de Hoja illum fuisse, arbitra-
ri liberet, dummodo comprobare possemus, eundem fuisse vxori iunctum. Cum autem id fieri adhuc nequeat, Reginboldum noster probabiliter videtur frater fuisse Brunonis, Bernhardi et Bardonis, cuius ultimi vxor erat Oda. De hisce plura di-
stuti sumus in clientela Corbeieni. Gherbertum, patrem Reginboldi, fatorem fuisse comitutum de Hoja, approbant nobis eius bona, comprobant Bardonis nepos et pronepos eodem nomine insigniti. Bardonis posteros adduximus supra (§. 392), quo Lectorem benevolum delegamus. Iam riuos nostros claudimus, torque operi addimus diploma quædam, ex originum litteris accurate descripta, qui-
bus abbatiæ nostra Corbeieni bona, a viris nobilissimis haſtenuſ tradita, a sum-
mis pontificibus atque imperatoribus confirmantur, et dicta nostra nec non
loca ipsa, quorum mentio passim fuit iniecta, illustrantur.

S. D. G.

Venit

I. C. H.

Venit ex pago Nifin ad Multam *Vredeber* apud Corbeiam nostram anno 1069, miles admodum strenuus, ibi ab hostibus expulsus, magnitudinem corporis habens ut gigas. Is in bello Saxonico ecclesiam nostram acriter et sepe defendit. Galea, quam capiti imponebat, erat instar late rotundi aheni. Inde dictus fuit *Ketelboot*. Tradidit ille mansos suos in villis pagi Nifin ecclesie nostrae et in feodo accepit mansos sex ville Brungerinchusen, hodie dicitur Brokhusen. Filius suus unus eos habuit porro. Nomen ei *Gerhardus*. Nicolaus alter filius abiit et bellauit ad Rhenum, multos mansos apud Scheim per vxorem Hildegardem hereditans et ibi manens. *Georgius*, patri equiuocus, cum *Ordulfo* Due iuit aduersus Sclauos maris septentrionalis accolias. Mercede laboris ibi accepit pedium *Ketelbodesdorp* iuxta Veterowe. Unus Georgii patris frater mansit in pago Nifin et in feodo accepit, que frater ecclesie nostrae obtulerat.

Addemus commemorationem copiosiorem ex scriptis recentioribus ad gentem Ketelhodianam illustrandam.

Quanta generis Ketelhotiani sit vetustas, ex notitia in medium adlata intelligitur. Videntur aliqui, ex ea gente exorti, se de *Pileis* cognominasse. Floruit certe saeculo XIV Nicolaus de *Pileis*, Episcopus Verdensis, cuius imagini hi versiculi fuerunt adscripti:

*Ille vir insignis, quo vix prudentior alter,
Præfuit huic sedi, culture reddidit agros,
Collegit nummos et prædia multa redemit,
Pacificus, moriens multum dat fratribus auri.*

Progenies Mansfeldensis intercidit et extincta fuit a. 1738, in *Hedersleuen* intra Comitatum Mansfeldensem commorata. Progenies Mecklenburgica viger in unico *Chusitano Ulrico*, dynasta de Cambis et Lichstedt dicto, nato a. 1701, Rudolfstadii in Thuringia consiliario aulico, regiminis, et ecclesiastico, et tandem Principis Serenissimi 1749 Viccancellario. Ex hac progenie nonnulli gloria meritorum in Dania Saeculo XIV effloruerunt. Consiliarium enim regni Danie egit Matthias circa annos 1360 - 1365. *Gerhardus Ketelbot*, miles, qui Matthias videtur fuisse filius, subscriptus a) Constitutione sancite de coniuio corporis Christi in Lalandia a. 1388. Quorsum referendus sit *Dominicus Ketelbod*, qui Sterinenibus ciuibus in gratiam Stargardenium denuntiavit b) hostilia, adhuc ignoro. Videtur is certe e Mecklenburgica progenie prognatus. In terris rhenanis floruerunt Saeculo XV *Kesselbuti de Scheim*. Deprehendimus eos inter c) vasallos Hanouio - Münzenbergicos. *Wilhelmus Kesselbut de Scheim*, Vicecomes Ringauia, anno 1345 datum fuit d) fideiussor Henrico, Domino in Saltra, siquidem hic Archiepiscopo Moguntino oppidum Saltra vendiderat. *Johannes Kesselbut de Scheim* constitutus est 1426 praefectus violentiarum e), expensis 1000 florensis, addito redemtoris pacto. *Wilhelmus Kesselbut de Scheim* fuit praefectus violentiarum 1461 Kirchdorffii Moguntinus, anno autem 1471 praefectus violentiarum et aduocatus fuit Cassellis. Fuit ei vxor *Catharina f).* *Wendelinus Kesselbut de Scheim* creature praefectus violentiarum Uuu u 3

a) Pontoppidanus' *Annal. eccl. Danice diplomatis*, P. II. p. 234.

d) De Gudenus Vol. I. Cod. diplomat. *Moguntia mat.* p. 962.

b) Frideb. *Chron. Stetin.* L. I. p. 97.

e) Idem Vol. II. p. 502.

c) Io. Georg. Eistor in *Annenprobe* p. 394.

f) Idem Vol. II. p. 503.

rum seu Walpodius Moguntiae a. 1492 g). *Adamus Kesselbut de Scheim* paulo post eodem munere ibi functus est. Dimisit illud a. 1497, suscepitus h) in Archiepiscopi Electoris ministerialem. An superfint ex hac progenie viri ad Rhenum Moguntinum, resuscitere nondum licuit. De progenie Mansfeldica exposuerunt *Valentinus König* i), *Ioh. Henricus de Falckenstein* k), *Ioh. Fridericus Gauhe* l), et ante hos *Spangenbergius* m). Progeniem Meclenburgiacam illustrarunt *Matthias Iohannes a Bähr* n), et *Hans Henricus Clüver* o). Insigne gentilitium non fuit ab omni vicissitudine liberum, licet id, quod caput est et summa, perpetuo persistit. Ineunte Seculo XIV p) scutum Ketelhodianum heraldicum idque argenteum exhibuit tres galeolas (casquettes). Seculo illo medio q) aream scuti ornarunt argenteam tres mitrae nigrae orientales. Vsum hisce in hanc usque diem fuisse, non est r) obscurum. Kesselhutiana progenies Mansfeldica supra galeam via fuit tribus paonum pennis. Progenies Meclenburgica, quae adhuc late se effert flore, hoc virtutis insigni. Scutum eorum offert visentibus virum dimidiatum, cui infima desunt, nigra orientali mitra induitum, nigro vestitu eximum, brachio castrum, mystace magno insignem. Galea scuto imposita est aperta, coronata, et adnexa dependentibus inde nigris argenteisque galeae tegumentis. Arma haec gentilitia significant, viros generosissimos, de Ketelhodt appellatos, inter Nobiles nominis et armorum s) esse referendos. Benjamin Schmidt t) capropter cecinit de hisce insignibus haud incomposite:

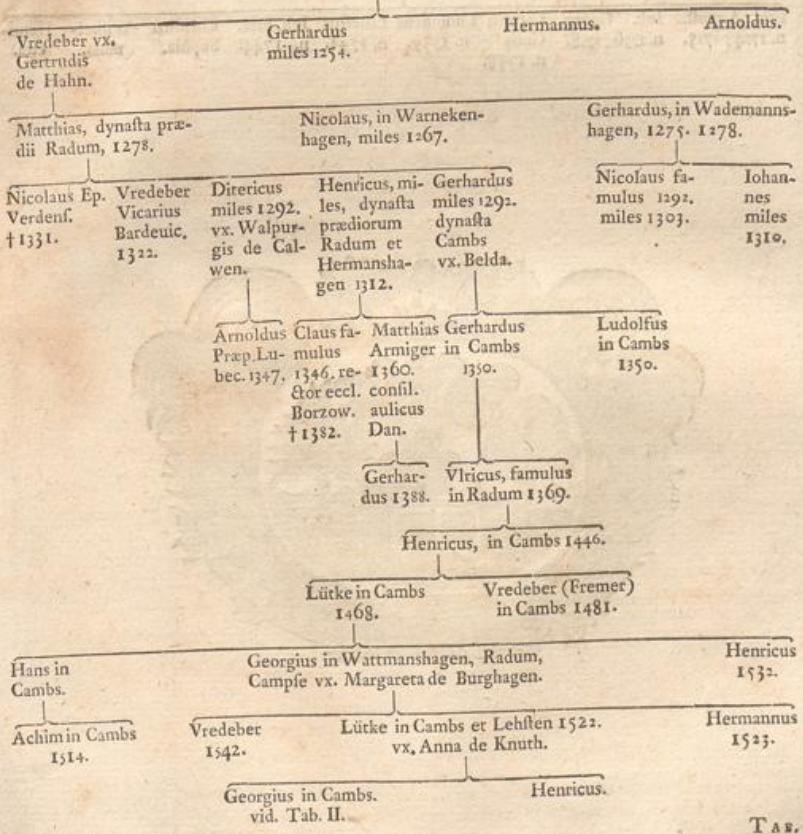
Sein Wappen zeigt ein Feld gedritter Eisenbüte,
die man der Bildung nach in Kesselformen sieht:
Sie dienten bey der Koft und wiesen ihre Güte,
Im Fall der tapfre Muht in einen Sturm geriet;
Das Wappen läßt die Welt den theuren Namen kennen,
Und beyde lebren uns des Adels Alteribum.
Denn wo sich Stamm und Bild mit gleichen Sylben nennen,
Da blühet auch zugleich der Zeiten grauer Ruhm.

Gerhardus Ketelhodt, expeditionis cruciatæ pars et quidem quartæ in Palæstinam susceptæ, videtur in Palæstina Mauros nonnullos profligasse vel trucidasse ac mitras orientales nigras u) pro more tunc usitato x) insignibus suis suorumque successorum inseruisse. Nomen vero genti non inhaesit ab insignibus, sed insignia a Gerardo, galea amplissima induito, olim originem ceperunt. Prædia auta fuerunt generosissimis Ketelhotiis in pago Nisini ac Comitatu Mansfeldico, in Principatu Corbeiensi, ad Moguntiam ac Rhenum, et in Ducatu Meclenburgi regionibus. De ultimis iam dicemus pauca. *Ketelhodtesdorp*, in Ducatu Megalopolitano situs locus, prædium fuit eorum antiquissimum, finitimum oppido Feterow, ac in præsens adpellari solitum *Kotel*. Tenet illud iam gens generosa, de Oldenburg cognominata. Temuerunt ibi quondam Ketelhodti maximam oppidi Feterow partem, sed quoque prædia *Raden*, *Wattmannshagen*, *Hermannshagen*, *Warnekenhagen*, *Lesien*, *Alversdorf* et *Harmsdorf*, nec non *Campfe* et partem *Carbovia* bonorum. Duæ possessiones postremæ sunt adhuc in directione

- g) Idem l. c.
- h) Idem l. c.
- i) *Adelbsistorie* P. III, p. 225, f.
- k) *Töringische Chronicke* L. II, P. II, p. 1375, f.
Analemma Thuring. Nordgau. Nachlese IX, XI, XII.
- l) In *Adels Lexico* in voce *Ketelhodt*.
- m) *Mannfeld. Chronic.* c. 354. p. 411. *Adels-Spiegel* P. I, L. I, c. 18. p. 116.
- n) *De rebus Meclenburg.* VIII, 14. p. 1623 et in *Indice conciso familiarum Nobilium Ducat. Megapol.* n. 71. p. 26.
- o) *Beschreibung des Herzogthums Meclenburg* P. I. p. 621.
- p) *Ioach. de Westphalen Monument. ined. rerum Germanic.* Tom. IV, p. 1260, Tab. XIX. n. 28.
- q) *Ibid. Tab. XIX. n. 47.*
- r) König l. c.
- s) *Cel. Cramer de Iuribus et Prerogatiis Nobilitatis austri* c. I. §. 6. not. c. p. 20.
- t) *Gedächtnis* p. 560.
- u) *Io. H. de Falckenstein* l. c.
- x) *Cramer l. c. c. 5. not. f. n. p. 362. 369, f.*

tione Viri Perill. Christiani Ulrici de Ketelhodt. Subest huic præterea prædium equestris Lichsted, cui innexum est censuum haud parum ex distracto prædio equestris Volksted. Dabimus partem genealogia, ex tabulariis, præcipue Swerinensi et Islebiensi, ac fide dignis commemorationibus desumtam, quæ ad III. Vicecancellarium procurrit. Non dubitamus, quin gentis Kesselhut de Scheim series genealogica successu temporis perinde in lucem fit proditura. Nobis certe haud constat, an ea ad ætatem nostram persliterit nec ne. Memoratur centurio, *Hovetman*, ordinis Mariani Teutonici, quem virum Conradus de Iocke, magister ordinis ensiferorum, a. 1307 sibi contra Russos auxilio missum admodum inuenit fortè et probatum. Vocatur ille centurio nude Ketelhodt y). Rem ipsam adtingit z) Petrus de Dusburg, nomen vero Ketelhodtii omittit; significans tamen, milites ordinis Teutonici multos paulo ante aduenisse in Prussiam ex terris rhenanis. Inter primos reformatores euangelicos eminuit Strahlsunde *Christianus Ketelhodt*, quem posteritas dignum iudicavit, cuius memoriam secularem a) ipsa celebraret. Rostochii inter academias ciues receptus fuit 1509, 20. Iul. *Ioachimus Ketelhodt de Stolpe*. In litteris feudalibus ad a. 1603 memoratur *Stephanus Ketelhodt*, e terris ortus Cellensis Saxoniae inferioris. Anno 1606 in senatu Camini causam suam egerunt contra reos *Balthasar et Martinus Ketelhodt*, accusatores. M. Iohannes Kesselhud, Rector scholæ Brunswicensis, versiculis græcis concinnauit γαλεωμαχιαν. Videntur hi postremi nobiles animo et virtute fuisse, haud quaquam generi equestri. Quæ genealogicam fundunt seriem, ea sic concinnata exhibebimus:

TAB. I.
N. de Ketelhodt.

TAB. II.

y) Balthasar Russow in *Liefländischer Chronic*, p. 31.

z) *Cron. Pruss.* P. III. c. 289.

a) *Acta historico-ecclesiæ, IV P. Beyträge* p. 610, sqq.

TRADITION. CORBEIENS.

TAB. II.

Georgius in Cambis † 1570.
vx. Elisabeth de Linftow.

Georgius in Tete- row † 1479.	Ioachimus in Campfe. vx. Polita de Grabow.	Gerhardus, in Cambis et Car- boy, † 1612. vx. Dorothea de Wildberg 1591. † 1637. Regiomonti.	Hans. vx. Cathari- na de Swerin.	Henricus in Teterow, n. 1553. † 1631. vx. Margareta de Basse- witz 1604.
--	---	---	---	---

Georg n. Gerhard, in Cambis n. 1597 † 1593. † 1688. Regis Suec. centu- rio secundar. vx 1) Eva de Barold 1652 † 1638. 2) An- na Maria de Horn 1640 † 1689.	Daniel Lütke, Ludeco, Ioa- chimus in Cambis, n. 1602. v. Hedewig de n. low n. n. Rohr, f. magiftri 1604. 1606. equ. Brand.	Haffo & Wil- helm Wenz- hel. Holstato - Got- torp, f. Parif.	Ioachimus, ma- gister stabuli
---	--	---	----------------------------------

Gerhardus Fridericus, n. 1643. ducal. Brunfui. Luneb. centu- rio secundar. ad Treviros in prelio occitus.	Gustavus Ioachimus in Cambis n. 1654 † 1732. magister supr. stab. Ducis Meclenburgo Gustrou. vx. Anna Catharina de Hunemörder 1689 † 1736.	Gustavus Ioachi- mus n. et † 1708.
--	--	---------------------------------------

Gustavus Carolus n. 1699 † 1702.	Christianus Ulricus, Dominus Cambis et Lichitedi, n. 1701. Vicecancellarius et Praefes Confistorii Rudolfstad. 1750. Vx. Maria Catharina de Beulwiz 1729.	Gustavus Ioachi- mus n. et † 1708.
-------------------------------------	--	---------------------------------------

Frid. August. Ioh. Georg n. 1734 † 1735. n. 1736 † 1738.	Carolus Ludeucus Ernestus Ioh. Frid. Gerh. n. 1739. n. 1741. n. 1744 n. 1738.	Christina Sophia, Wilhel- mina, Henrietta.
---	---	---

